

Virksomheden af at give tiende

Ugens vers

"Ved I ikke, at de, der arbejder i templet, lever af templets indtægter, og at de, der gør tjeneste ved alteret, får deres andel af det, der ofres? På samme måde har Herren bestemt, at de, som forkynder evangeliet, skal leve af evangeliet" (1 Kor 9,13-14).

Introduktion

I sidste uge så vi, at returnering af tiende er et vigtigt udtryk for vores tro. Det er en af de måder, vi kan vise eller prøve, hvor reel vores bekendelse er. "Ransag jer selv, om I er i troen! Prøv jer selv! Ved I ikke, at Jesus Kristus er i jer? Ellers står I ikke jeres prøve" (2 Kor 13,5).

Den første bibelske omtale af tiendebetaling er Abrahams tiende til Melkisedek (1 Mos 14,18-20; Hebr 7,4). Levitterne modtog også tienden til brug i deres tjeneste i templet (2 Krøn 31,4-10). I dag bruges tienden til at støtte forkyndelsen af evangeliet. Forstået ret tjener tienden som en åndelig målesnor for vores forhold til Gud.

Tiendens virkning, brug, betydning og fordelingsmetode er udarbejdet for vores åndelige vækst ved at støtte Guds gerning og sørge for et økonomisk grundlag for evangeliets forkyndelse. Det er Guds plan, og den er blevet omtalt som det første skridt, en trofast forvalter tager.

I denne uge vil vi forsætte med at studere tiende – dens fordeling, hvad den betyder for andre, og hvilken virkning den har på vores eget åndelige liv.

Ugens tekster

- Mark 16,15
- 1 Pet 3,8-9
- 1 Kor 9,14
- Rom 3,19-24

Sammen finansierer vi missionen

Jesus befaler os: "Prædik evangeliet" (*Mark 16,15*) og "gør alle folkeslagene til mine disciple ... idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (*Matt 28,19-20*). Gud ønsker på denne måde, at vi skal være med i det vigtigste arbejde her i verden: at bringe mennesker til Jesus. Det er forvalterens opgave at iværksætte denne mission ud fra de resurser, som Gud har betroet os. Ved at medvirke i dette arbejde bliver vores overgivelse dybere, idet vi præsenterer Kristus for andre. Enhver discipel, forvalter og arbejder må bringe hele tienden til dette formål. Vi må bede om enhed, så vi kan være trofaste i vores støtte til missionen, ligesom en vellykket mission styrker vores enhed og tro.

Mal 3,10

Hvori består Guds anerkendte plan for at udføre hans opgave? Hvad betyder "hele jeres tiende"? Hvad betyder sætningen "så der kan være føde i mit hus"?

Mennesker har givet tiende lige fra Abrahams og Jakobs tid (1 Mos 14,20; 28,22) – måske også tidligere end det. Tiende er en del af et system, der finansierer Guds kirke. Det er den største finansielle kilde og den mest retfærdige metode for at kunne udføre Guds værk.

I nutidens kulturer giver de fleste kristne forholdsvis lidt til at finansiere Guds mission. Hvis hver eneste kristen gav en ærlig tiende, ville resultatet blive "næsten utænkeligt, ganske enkelt forbløffende, næsten ud over vores fatteevne." (Christian Smith and Michael O. Emerson, *Passing the Plate* (New York: Oxford University Press, 2008), s. 27).

I enhver tidsalder har Gud haft mennesker, der var villige til at finansiere hans værk. Vi har alle et ansvar med at forstå og arbejde sammen om at støtte denne verdensomspændende opgave med vores midler. Vi har ikke råd til at være uorganiserede, ligeglade eller tilfældige i vores støtte til Guds værk. Vores udfordring i dag er langt større, end da folket og levitterne sagde til Nehemias: "Vi vil ikke svigte vor Guds hus" (*Neh 10,40*), og mere overvældende end, hvad de troende i det 18. århundrede stod overfor. I dag må medlemmer og præster stå sammen åndeligt og arbejde sammen økonomisk på en måde, der opfylder de globale mål og finansierer missionen.

Til at tænke over

Tænk over, hvor enormt stor adventisternes mission er i verden (se Åb 14,6-7). Hvordan bør vi hver især forstå vores ansvar mht. at finansiere dette arbejde?

Guds velsignelser

Som vi så i Mal 3,10, har Gud lovet store velsignelser til dem, der er trofaste med deres tiende. Men Guds velsignelse er ikke endimensional. At fremhæve fx ophobning af materielle værdier som en velsignelse, på bekostning af alt andet, er en meget snæver opfattelse af, hvad Guds velsignelse egentlig er.

I Malakias er velsignelse både åndelig og timelig. Guds velsignelse viser sig både i frelse, lykke, fred i sindet, samt ved at Gud altid gør det, der er bedst for os. Og når vi velsignes af Gud, er vi også forpligtede til at dele de velsignelser med dem, der er dårligere stillet end os. Vi er blevet velsignet for at velsigne andre. Gud er faktisk i stand til gennem os at udøse sine velsignelser til andre.

1 Pet 3,8-9

Hvad siger Peter om forholdet mellem at blive velsignet og at være en velsignelse for andre?

Gennem tiende kommer der en dobbelt velsignelse. Vi velsignes, og vi er en velsignelse for andre. Vi kan give af det, vi har fået. Guds velsignelser til os når både indad og udad til andre. "Giv, så skal der gives jer ... For det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med" (*Luk 6,38*).

ApG 20,35

Hvordan hænger tiende også sammen med dette vers?

Den største velsignelse ved at give tiende er, at det lærer os at stole på Gud (*Jer 17,7*). "Tiendens særlige system blev oprettet på et princip, der er lige så varigt som Guds lov. Dette system med tiende var en velsignelse for jøderne, ellers ville Gud ikke have givet dem det. På samme måde vil det også være en velsignelse for dem, der følger det indtil tidens afslutning. Vores himmelske far iværksatte ikke planen for systematisk godgørelse for at berige sig selv, men for at det skulle være en stor velsignelse for menneskene. Han så, at dette system med godgørelse, lige netop var, hvad menneskene havde brug for." (*Ellen White, Testimonies for the Church, 3. bind, s. 404-405*).

Til at tænke over

Tænk over de gange, du er blevet velsignet af Gud gennem andres hjælp over for dig. Hvordan kan du gøre det samme over for andre?

Tiendens hensigt

Paulus skriver til Timotheus: "For Skriften siger: 'Du må ikke binde munden til på en okse, der tærsker,' og: 'En arbejder er sin løn værd'" (1 Tim 5,18). Han citerer Moses fra 5 Mos 25,4 med hensyn til oxen og Jesus fra Luk 10,4 med hensyn til arbejderen. Udtalelsen om oxen lader til at have været et ordsprog, og det betyder, at det er fair at lade oxen spise af kornet, mens den arbejder. På samme måde siger det andet ordsprog, at trofaste arbejdere, der forkynder evangeliet, bør modtage løn.

Gud skaber og fungerer gennem systemer. Han har udformet solsystemer, økosystemer, fordøjelsessystemer, nervesystemer og mange flere. Tiendesystemet blev brugt af levitterne (4 Mos 18,26) til at passe tabernaklet og til deres underhold. Det svarer i vores tid til støtte for dem, der vier deres liv til at forkynde evangeliet. Guds tiendesystem er hans udvalgte middel til at støtte forkyndergerningen, og det har været brugt hele vejen igennem frelsens historie. At støtte sådanne arbejdere med tiende er derfor grundlæggende og principiel i Guds værk.

1 Kor 9,14
2 Kor 11,7-10

Hvad mener Paulus med, og hvilken moralsk konsekvens har sætningen: "På samme måde har Herren bestemt, at de, som forkynder evangeliet, skal leve af evangeliet"? Hvad lærer teksten fra Andet Korintherbrev om behovet for støtte til dem, der forkynder evangeliet?

Når Paulus siger: "Andre menigheder har jeg plyndret ved at tage mig betalt for at tjene jer" (2 Kor 11,8), talte han ironisk om at modtage løn fra en fattig makedonisk menighed, mens han arbejdede for en rig korinthisk menighed. Hans pointe over for menigheden i Korinth var, at de, som forkynder evangeliet, fortjener at blive betalt. Tiende skal bruges til et bestemt formål og skal blive ved med det.

"Tienden er sat til side til et bestemt formål. Den skal ikke betragtes som en nødhjælpsfond. Den skal på en særlig måde helliges til at støtte dem, der bringer Guds budskab til verden; og den bør ikke bruges i strid med dette formål." (Ellen White, *Counsels on Stewardship*, s. 103).

Til at
tænke over

Læs 3 Mos 27,30. På hvilken måde skal princippet i dette vers anvendes i dag?

Forrådskammeret

Gud har et forrådskammer for vind (Jer 10,13), vand (Sl 33,7) og sne og hagl (Job 38,22), og han har fuldstændig kontrol over dem alle. Men Guds mest værdifulde forrådskammer er det, der indbefatter tienden. "Levitterne giver jeg al tiende i Israel som arvelod, til gengæld for det arbejde, de udfører i Åbenbaringsteltet" (4 Mos 18,21). Dette vers er det første, der nævner, der tiende opbevares, og det kendes i dag som "forrådskammerprincippet". Ydermere instruerede Gud israelitterne om at bringe tienden til et sted, han udvalgte (5 Mos 12,5-6). På Salomos tid blev tienden bragt til templet i Jerusalem. Det var let for israelitterne at forstå, hvad og hvor "forrådskammeret" var, når profeten Malakias sagde til dem: "Bring hele jeres tiende til forrådskammeret" (Mal 3,10). Forrådskammeret repræsenterede det sted, hvorfra religiøse tjenester fandt sted, og hvor levitterne fik deres underhold.

Hvilke andre ord bruges i Bibelen til at identificere forrådskammeret?

1 Krøn 26,20
2 Krøn 31,11-13
Neh 10,38

At bringe tienden til forrådskammeret er den model, Skriften giver os. Til enhver tid har Gud haft et centralt forrådshus til at bestyre tienden. Syvendedags adventister er en verdensomspændende religion/kirke, hvor forrådskammerprincippet accepteres og praktiseres. Medlemmer opfordres til at bringe deres tiende til konferens/mission/union via den lokale menighed, hvor de er medlemmer. Fra den pågældende konferens/mission/union modtager præsterne deres løn.

"Når Guds værk bliver mere omfattende, vil der oftere og oftere komme anmodninger om hjælp. For at disse anmodninger skal kunne opfyldes, bør de kristne adlyde befalingen: "Bring hele jeres tiende til forrådskammeret" (Mal 3,10). Hvis bekendende kristne trofast ville bringe deres tiende og gaver til Gud, ville hans forrådskammer være fyldt. Så ville der ikke være nogen grund til at gøre brug af markeder, lotterier eller morsomme fester for at sikre midler til støtte for evangeliet." (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 338).

Forestil dig, hvad der ville ske, hvis folk sendte deres tiende til forskellige steder, som de selv fandt for godt. Hvad ville der ske med Guds værk, hvis alle gjorde det? Hvorfor er det derfor vigtigt, at vi sender vores tiende dertil, hvor den hører hjemme?

Til at
tænke over

Tiende og frelse ved tro

Rom 3,19-24

Hvilken vigtig sandhed, som står centralt i vores tro, lærer disse vers? Hvorfor må denne lære altid være grundlaget for vores tros-punkter?

Hovedpunktet i det bibelske budskab er, at ingen af os fortjener forløsning (Rom 3,23). Hvis vi fortjente det, ville det være på grund af fortjeneste eller gerninger, og den tanke er helt imod Skriftens lære.

Rom 4,1-5

Hvad lærer disse vers om nåde i modsætning til fortjeneste?

Frelsen er altså en gave (Ef 2,8-9), der gives til dem, der ikke fortjener det. Frelsen sker på grund af Kristi eget fuldkomne offer, og hans fortjeneste bliver tilregnet os. Med hensyn til tiende opnår vi ingen fortjeneste hos Gud ved at betale den. Hvilken fortjeneste kunne der overhovedet være i at give tienden tilbage til Gud, hvis den alligevel i forvejen tilhører ham?

At returnere tiende er ikke noget, der frelser os, ligesom ingen af de andre gode gerninger, vi som kristne er skabt til at udføre, kan frelse os. "For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i" (Ef 2,10).

Men tiendebetaling viser en holdning, som enten er ydmyg og underdanig eller påståelig og genstridig med hensyn til, hvad Gud har bedt os om at gøre. Hvis vi elsker Gud, vil vi adlyde ham. Tiende er et ydre udtryk for, at vi indser, at vi virkelig kun er forvaltere her, og at vi skylder Gud alt. Tiendebetaling kan på samme måde som den ugentlige sabbat fungere som en påmindelse om Gud som vores skaber og frelser. Den minder os om, at vi ikke tilhører os selv, og at vores liv og frelse er gaver fra Gud. Vi kan erkende, at det er sådan, og leve et liv i tro, idet vi anerkender, at tiendebetaling er en meget konkret måde at udtrykke denne tro på.

Til at tænke over

Hvad siger Luk 21,1-4 om, hvad det vil sige at leve i tro?

Til videre studium

Det er let at glemme, at hvert åndedrag, hvert pulsslag, hvert øjeblik af vores tilværelse kommer fra Gud. I ApG 17 taler Paulus til atenerne om den sande Gud, som ikke alene er Skaberen, den "Gud, som har skabt verden med alt, hvad den rummer" (ApG 17,24), men også den, der opretholder alt og alle; "for i ham lever vi, ånder vi og er vi" (ApG 17,28). Det må være centralt i vores liv, at vi har den viden, og vi må leve i overensstemmelse med de krav, Gud stiller os. "Han lægger sine skatte i menneskers hænder, men kræver, at en tiendedel trofast skal lægges til side til hans værk. Han kræver, at denne del skal bringes til hans forråds-kammer. Den skal afleveres til ham som hans eget; den er hellig og skal kun bruges til hellige formål, til at understøtte dem, der bringer frelsens budskab til alle dele af verden. Han sætter denne del til side, så der altid kan flyde midler ind i hans forråds-kammer, så sandhedens lys må bringes til dem, som er i nærheden, og dem, der er langt borte. Ved trofast at adlyde dette krav erkender vi, at alt tilhører Herren." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 6. bind, s. 386).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **"Tiden bevæger sig hurtigt mod evigheden. Lad os ikke tilbageholde det, der tilhører Gud. Lad os ikke nægte ham det, der, selv om det ikke kan gives med fortjeneste, ikke kan tilbageholdes uden ruin. Han beder om et helt hjerte; giv ham det; det tilhører ham, både fordi han har skabt os og frelst os. Han beder om din forstand; giv ham den; den tilhører ham. Han beder om dine penge; giv ham dem; de tilhører ham."** (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s. 566). Hvad mener Ellen White med det, hun siger her? Hvad kan vi frarøve fra os selv ved ikke betale tiende?
2. Hvad ville der ske med vores kirke, hvis alle menighedsmedlemmer gav tiende til formål, de selv fandt værdige, i stedet for at give til "forråds-huset"? Hvordan ville en sådan praksis kunne påvirke kirkens enhed?
3. I Luk 21 roste Jesus den fattige enke for at give sine penge til templet på trods af al den korruption, han vidste, fandt sted der. Hvad bør det sige til dem, der føler, at de kan betale deres tiende til andre formål, fordi de stiller spørgsmålstegn ved, hvordan kirken bruger midlerne?

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Læs 1 Mos 12,1-3 og tal sammen om den opgave, Gud gav Abraham og hans åndelige efterkommere.
 - Hvordan kan vi være en velsignelse for andre, personligt eller som kirke?
 - Tænk over de forbandelser, der ramte verden ved syndefaldet, beskrevet i 1 Mosebog 3 og 4. Hvordan kan vi specifikt modvirke disse forbandelser?

Klassens aktiviteter

- Saml evt. tiendespørgsmål af praktisk natur: hvordan giver jeg, hvornår, af hvad, osv.? Inviter et medlem med indsigt i forvaltning og økonomi til at besvare disse praktiske spørgsmål.

Uddybende spørgsmål

- Hvad er forskellen på tiende og gaver?
- Betaler man eller returnerer man tienden?
- Hvad nu, hvis lederne ikke gør tingene, som jeg synes, det er bedst? Bør vi da stadig give tiende?
 - Hvem skal fastslå og bestemme, hvem der skal lønnes som forkyndere?
 - Hvem som helst? Den organiserede menighed?
- Af og til møder vi selvstændige prædikanter, "uafhængige" forkyndere, der ikke understøttes af kirken? Nogle er gode, nogle er ikke!
 - Er de uafhængige og selvforsynende, hvis de beder andre om penge til deres underhold eller om støtte til deres projekter?
 - Hvordan bør vi forholde os til grupper eller personer, som beder om tiendepenge?
- Drøft forholdet mellem tiende og kirken
 - Hvis man mener, at tienden ikke tilhører Adventistkirken, har man så ikke bare valgt at have sit tilhørsforhold til en anden kirke?
 - Hvis man giver sin tiende til en privat og uafhængig organisation inden for kirken, giver man så ikke bare til en "kirke i kirken" – og dermed stadig en anden kirke?

